

Redactioneel

Afgelopen maand is in het parlement de wet gestemd die het verkopen van alcohol verbiedt aan min-zestienjarigen. Dat het zo lang geduurd heeft en niet om min-achtien of zelfs min-eenentwintigjarigen gaat zoals in de VS, heeft duidelijk te maken met onze historiek en Europese cultuur. Zelfs over het drinken van alcohol door kinderen blijven er voor- en tegenstanders. De Franse voedingsspecialist die predikte dat kinderen best wijn leerden drinken op lager schoolleeftijd, heeft nog steeds aanhangers. Is het gedurfd om te formuleren dat hier wel eens eerder economische motieven aan de basis zouden kunnen liggen, i.p.v. bezorgdheid om de volksgezondheid ?

Intussen is toch voldoende aangetoond dat alcohol schadelijk is voor hersenen die nog in ontwikkeling zijn. Als we ons daarenboven realiseren dat jongeren andere gedragspatronen hebben dan volwassenen, dat ze niet zo frequent en meestal niet dagelijks drinken, maar dat ze geneigd zijn om "door te drinken" en dus tot hogere alcoholspiegels komen, is de conclusie toch duidelijk. Dronkenschap geeft risicovol tot gevaarlijk gedrag en is een toxische aanslag op gans hun jonge organisme.

Dit vergoelijken uit winstbejag is op zijn minst niet integer en eigenlijk misdadig, ook al wordt het mooi verpakt in zalvende woorden en mooie intenties.

Een wet goedkeuren is één ding en geeft een duidelijke boodschap naar de jongeren en hun ouders en opvoeders. De controle op deze wet is echter de noodzakelijke tweede stap om echt tot een beschermend effect te komen. Misschien is er een derde stap nodig: een mentaliteitsverandering dat een roes niet het opperste goed is, en dat intensiteit van leven, genot, en kunst geen roes nodig hebben, dat creativiteit juist gepaard moet gaan met opperste concentratie en grote zorgvuldigheid om tot iets meer te komen dan een voorbijgaande hype.

Frieda Matthys